

Knjiga proroka Daniela - Broj deset

Proces

Jeff Pippenger

2023-12-05

U prvom poglavlju Daniela, Daniel je bio odveden u sužanjstvo od sedamdeset godina koje je prorokovao Jeremija, i ostao je ondje do prve godine Kirove.

I Daniel osta sve do prve godine kralja Kira. Daniel 1,21.

Tako je Daniel proživio cijelu povijest sedamdeset godina sužanjstva, sve do dekreta koji je omogućio povratak drevnog Izraela radi ponovne izgradnje i obnove Jeruzalema.

A prve godine perzijskoga kralja Kira, da se ispuni riječ Gospodnja iz Jeremijinih usta, Gospod pobudi duh Kira, kralja perzijskoga, te on oglasi po svem svojem kraljevstvu, i to još stavi i napismeno, govoreći. Ezra 1,1.

Stoga je Daniel simbol procesa kušnje sto četrdeset i četiri tisuće, koji je započeo 11. rujna 2001. i traje do „dekreta”, koji označuje poziv na izlazak iz Babilona.

I začuh drugi glas s neba gdje govori: Izidite iz nje, narode moj, da ne budete sudionici njezinih grijeha i da ne primite od njezinih zala. Jer grijesi njezini dopriješe do neba, i Bog se spomenu njezinih bezakonja. Otkrivenje 18,4.5.

Sedamdeset godina sužanjstva predstavlja razdoblje kušnje i pročišćenja sto četrdeset i četiri tisuće. Dana 11. rujna 2001. stigao je treći Jao islama. To prepoznaju samo oni koji prihvaćaju temeljne istine adventizma. Prvi Jao i drugi Jao pioniri su oboje ispravno prepoznali kao islam. I na pionirskoj karti iz 1843. i na onoj iz 1850., koje je Ellen White potvrdila i koje su prepoznate kao ispunjenje drugoga poglavlja Habakuka, islam je označen kao peta i šesta Truba. Posljednje tri Trube jesu Trube Jao.

I vidjeh i čuh jednoga anđela gdje leti posred neba govoreći jakim glasom: Jao, jao, jao stanovnicima zemlje zbog ostalih glasova trube trojice anđela koji tek trebaju zatrubiti! Otkrivenje 8:13.

Ako postoje tri trube Jao, i ako su prva i druga truba Jao islam, prilično je jednostavno prepoznati da je i treća truba Jao također islam. Jedan element simbola islama kao truba Jao jest njihovo obuzdavanje, a zatim trenutak kada budu puštene. Sestra White poistovjećuje četiri vjetra iz sedmog poglavlja Otkrivenja s „razjarenim konjem“ koji nastoji „otrgnuti se“ i za sobom „donijeti smrt i razaranje“.

„Anđeli zadržavaju četiri vjetra, prikazana kao razjareni konj koji nastoji otrgnuti se i pojuriti preko lica cijele zemlje, noseći na svome putu razaranje i smrt.”

„Zar ćemo spavati na samome rubu vječnoga svijeta? Zar ćemo biti tromi i hladni i mrtvi? O, kad bismo u svojim crkvama imali Duha i dah Božji udahnut u Njegov narod, da bi mogli stati

na svoje noge i živjeti. Trebamo uvidjeti da je put uzak i vrata tijesna. No kada prođemo kroz tijesna vrata, njihova je širina bez granica.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

Četiri anđela koji zadržavaju četiri vjetra zadržavaju „gnjevnoga konja” biblijskoga proroštva koji proizvodi smrt i uništenje. U devetom poglavlju Otkrivenja, gdje su prepoznate prva i druga truba Jao, prepoznat je i jedan kralj. On je prepoznat u Otkrivenju „devet-jedanaest”.

I imali su nad sobom kralja, anđela bezdana, kojemu je ime na hebrejskom Abaddon, a na grčkom mu je ime Apolion, kao onoga koji je nad njima. Otkrivenje 9,11.

Ime, a stoga i karakter kralja islama, jest Abaddon na hebrejskom i Apolion na grčkom. I u Starome i u Novome zavjetu, koje predstavljaju hebrejski i grčki, karakter islama nalazi se u značenju ta dva imena. U obje riječi značenje je „smrt i razaranje”. Sestra White kaže da „gnjevni konj”, kojega četiri anđela zadržavaju dok se sto četrdeset i četiri tisuće pečate, nastoji provaliti i na svom putu donijeti „smrt i razaranje”.

Prvo spominjanje islama u Svetome pismu jest Jišmael, otac onih koji drže vjeru islama. U tom se prvom spominjanju on označuje kao divlji čovjek, a riječ prevedena kao „divlji” znači „divlji arapski magarac”. Prvo proročko upućivanje na islam jest simbol iz porodice konja, a konj je način na koji su pioniri prikazali islam prvoga i drugoga Jaoa na dvjema svetim kartama. Četiri vjetra iz sedmoga poglavlja Otkrivenja drže se pod nadzorom, ili su „zadržana”, sve dok Bog ne zapečati svoj narod. Proces pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće također je proces kušnje i proces pročišćenja.

Sve te proročke slike prikazane su Danielovim sedamdesetogodišnjim sužanjstvom, počevši od Jojakima, simbola osnaženja prve poruke, pa sve do „dekreta” koji poziva muškarce i žene da izađu iz Babilona. Obuzdavanje, a zatim i oslobađanje islama, proročka je značajka islama kao simbola biblijskog proroštva.

Kada se na njih upućuje kao na „četiri vjetra”, oni se zadržavaju dok sluge Božje ne budu zapečaćene. Na početku drugoga Jaoa, u vremenskom proročanstvu od tristo devedeset i jedne godine i petnaest dana, koje se ispunilo 11. kolovoza 1840., četiri anđela, koji predstavljaju islam drugoga Jaoa, bila su „odriješena”. Na kraju proročanstva bila su „zadržana”.

Govoreći šestome anđelu koji je imao trubu: Odriješi četiri anđela svezana na velikoj rijeci Eufratu. I bila su odriješena četiri anđela, pripravljena za sat, i dan, i mjesec, i godinu, da pobiju trećinu ljudi. Otkrivenje 9,14.15.

Dana 11. rujna 2001. osnažena je prva poruka u povijesti sto četrdeset i četiri tisuće, kada je islam trećega Jaoa bio „odriješen”. No odmah je bio i „zadržan”. Sestra White objašnjava zašto se to dogodilo, ali najprije bismo se trebali prisjetiti da je svrha islama u njegovu prvom biblijskom spominjanju bila razgnjeviti narode, jer će Izmaelova ruka biti protiv svakoga čovjeka, i ruka svakoga čovjeka protiv islama.

I anđeo Gospodnji reče joj: Evo, zatrudnjela si i roditi ćeš sina, i nadjenut ćeš mu ime Jišmael; jer je Gospod čuo tvoju nevolju. I on će biti divlji čovjek; ruka će njegova biti protiv svakoga, i ruka svakoga protiv njega; i živjet će pred licem sve svoje braće. Postanak 16:11, 12.

Svrha islama u biblijskom proročanstvu jest ujediniti sve narode protiv islama, unaprijed, prije nego što Ujedinjeni narodi izliju svoj gnjev na one koji drže subotu. Dana 11. rujna 2001. svatko tko razumije 11. rujna kao obilježavanje početka ponavljanja slijeda mileritskih događaja postao je poput „Daniela” kada je bio odveden u Babilon na sedamdeset godina. Jojakim označava početak toga procesa kušnje, a islam trećega Jao tada je bio pušten, ali odmah zadržan pod nadzorom, kako bi Bog mogao zapečatiti svoj narod.

„Ovo viđenje dano je 1847. godine kada je bilo tek vrlo malo adventističke braće koja su svetkovala subotu, a od njih je samo nekolicina smatrala da je njezino svetkovanje od dovoljno velike važnosti da povuče crtu između Božjega naroda i nevjernika. Sada se počinje uviđati ispunjenje toga viđenja. ‘Početak onoga vremena nevolje’, koji se ovdje spominje, ne odnosi se na vrijeme kada će pošasti početi biti izlivanje, nego na kratko razdoblje neposredno prije nego što budu izlivena, dok je Krist u Svetišću. U to vrijeme, dok se djelo spasenja privodi kraju, nevolja će dolaziti na zemlju, i narodi će se gnjeviti, ali će biti obuzdavani tako da ne spriječe djelo trećega anđela. U to će vrijeme doći ‘kasna kiša’, ili okrpja od prisutnosti Gospodnje, da dâ snagu silnom glasu trećega anđela i pripravi svete da opstanu u razdoblju kada se bude izlijevalo sedam posljednjih pošasti.” Early Writings, 85.

Danielovih sedamdeset godina započelo je 11. rujna 2001., kada je islam bio pušten te razgnjevio narode time što je iznenada i neočekivano udario zemaljsku zvijer iz Otkrivenja trinaest. Islam je tada bio obuzdan, kako bi djelo trećega anđela moglo biti dovršeno. Djelo trećega anđela jest pečačenje Božjega naroda, a kada je to djelo započelo 11. rujna 2001., kasna je kiša počela „škropiti”. Prvo poglavlje Daniela prikazuje proces kušnje sto četrdeset i četiri tisuće, počevši od 11. rujna 2001. i nastavljajući se sve dok drugi „glas” iz Otkrivenja osamnaest ne pozove drugo Božje stado iz Babilona. Daniel stoga predstavlja narod koji je sada u duhovnom sužanjstvu, sve do samoga završetka procesa kušnje. Završetak razdoblja kušnje u prvom poglavlju Daniela označen je kao „svršetak dana”.

A na svršetku dana za koje je kralj bio rekao da ih treba dovesti, predstojnik eunuha dovede ih pred Nabukodonozora. I kralj razgovaraše s njima; i među svima njima ne nađe se nijedan kao Daniel, Hananija, Mišael i Azarija; stoga stajahu pred kraljem. I u svim pitanjima mudrosti i razboritosti o kojima ih je kralj ispitivao nađe ih deset puta boljima od svih vračeva i zvjezdara koji bijahu u svemu njegovu kraljevstvu. Daniel 1:18–20.

Treća kušnja, koja predstavlja proročki lakmus-test za Daniela i trojicu dostojanstvenika, nastupila je kada ih je Nabukodonozor prosudio i ustanovio da su „deset puta bolji od svih vračara i zvjezdoznanača što bijahu u svem njegovu kraljevstvu”. Treća je kušnja predstavljena sudom, a sud se zbio „na svršetku dana”. U knjizi proroka Daniela „svršetak dana” mjesto je gdje Daniel stoji u svojoj baštini.

“‘‘Mnogi će se očistiti i ubijeliti i prokušati; ali bezbožnici će bezbožno postupati; i nijedan od bezbožnika neće razumjeti; ali mudri će razumjeti.... Blago onomu koji čeka i dosegne tisuću tristo trideset i pet dana. A ti (Daniele) idi svojim putem do svršetka; jer ćeš počinuti i stajati u svojoj baštini na svršetku dana.’’’

„Došlo je vrijeme da Daniel stane na svoje mjesto. Došlo je vrijeme da svjetlo koje mu je dano pođe svijetu kao nikada prije. Ako oni za koje je Gospodin učinio toliko mnogo budu hodili u svjetlu, njihova će se spoznaja o Kristu i proročanstvima koja se odnose na Njega uvelike povećati kako se budu približavali završetku povijesti ove zemlje.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 4, 1174.

Sestra White poistovjećuje „svršetak dana” s procesom očišćenja iz desetoga retka dvanaestoga poglavlja Daniela. Ona se često služi desetim retkom zajedno s izrazom iz trinaestoga retka: „svršetak dana”.

„Mnogi će se očistiti, ubijeliti i prokušati; a bezbožnici će činiti bezbožno; i nijedan od bezbožnika neće razumjeti; ali će mudri razumjeti.... Blažen je onaj koji čeka i dođe do tisuću tristo trideset i pet dana. A ti (Daniele) idi svojim putem do kraja; jer ćeš počinuti i stajati u svojem dijelu na svršetku dana.“

„Daniel danas stoji na svome mjestu, i trebamo mu dati mjesto da govori narodu. Naša poruka treba izići kao svjetiljka koja gori. ‘I u to će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji stoji za sinove tvoga naroda; i nastat će vrijeme tjeskobe kakve nije bilo otkako je naroda pa do toga vremena; i u to će vrijeme tvoj narod biti izbavljen, svaki koji se nađe zapisan u knjizi. I mnogi od onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudit će se, jedni za život vječni, a drugi za sramotu i vječnu prezirnost. I razumni će sjati kao sjaj svoda nebeskoga; i oni koji mnoge privode pravednosti kao zvijezde u vijekove vjekova.’”

„Ove riječi predložuju djelo koje trebamo izvršiti u ovim posljednjim danima. Nismo ni napola budni. Nemamo snagu koja je bitna za izvršenje djela koje se mora obaviti. Moramo ući u život, doći u jedinstvo. Sada, upravo sada, moramo stajati na onom položaju na kojemu će pokajanje i oprost biti istaknuta obilježja našega rada. Ne smije biti nikakve prepirke. Prekasno je upuštati se sa Sotonom u njegovo djelo zasljepljivanja očiju. Prekasno je obraćati pozornost na zavodljive duhove i nauke đavolske.“

„Naloženo mi je reći da ćemo, kada Duh Sveti podari jezik i izričaj, vidjeti djelo učinjeno slično onomu koje je bilo učinjeno na dan Pedesetnice. Kristovi će predstavnici djelovati razumno. Neće se naći jedan čovjek ovdje, a drugi ondje, koji bi nastojali rušiti i razarati.“

„Prije nego što odluka rodi, prije nego što dan prođe kao pljeva, prije nego što na vas dođe žestoki gnjev Gospodnji, prije nego što na vas dođe dan gnjeva Gospodnjega, tražite Gospodina, svi krotki na zemlji, koji izvršavate sud Njegov; tražite pravednost, tražite krotkost: možda ćete biti skriveni u dan gnjeva Gospodnjega.” Australian Union Conference Record, 11. ožujka 1907.

Pečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće, koje je predloženo sedamdeset godina Danielova sužanjstva u Babilonu, prikazano je u Danielu, dvanaestom poglavlju, desetim retku. Taj redak nosi obilježje „istine“, jer prepoznaje tri koraka koji su obilježja hebrejske riječi „istina“. Mnogi će se očistiti, ubijeliti i potom biti okušani. Daniel i trojica dostojnika bili su očišćeni strahom Božjim u prvom poglavlju, jer su odlučili ne jesti babilonsku hranu. Potom su pokazali lice koje bijaše ljepše i punije od lica onih koji su jeli babilonsku hranu. Njihovo je lice bilo pravednost Kristova, koja su

bijele haljine. Potom su bili okušani kada su izišli na sud Nebukadnezarov, na svršetku dana.

Na "svršetku dana", kada Daniel ustane "u svojoj baštini", "spoznaja o Kristu i proročanstvima koja se odnose na Njega bit će silno umnožena" za Božji narod. Nabukodonozor je zapazio da su u "svim stvarima mudrosti i razuma" Daniel i trojica dostojnika bili "nađeni" kao "deset puta bolji od svih vračara i zvjezdooznanačaca koji bijahu u svemu njegovu kraljevstvu."

Prvo poglavlje Danielove knjige prikazuje iskustvo sto četrdeset i četiri tisuće, koji prolaze kroz trostupanjski proces kušanja. Govoreći o tom procesu, sestra White kaže: „Ove riječi iznose djelo koje trebamo vršiti u ovim posljednjim danima. Nismo ni napola budni. Nemamo silu koja je nužna za izvršenje djela koje se mora obaviti. Moramo doći u život, doći u jedinstvo. Sada, upravo sada, moramo stajati na onom položaju na kojem će pokajanje i oprost biti istaknuta obilježja našega rada. Ne smije biti prepiranja.“

Proces kušnje koji vodi do „svršetka dana“ vodi do uskrsnuća dvojice svjedoka u jedanaestom poglavlju Otkrivenja. Djelo koje sada trebamo činiti jest prihvatiti poruku od 11. rujna 2001. i probuditi se, kao što je to prikazano mrtvim suhim kostima. „Moramo oživjeti, doći u jedinstvo.“ Kada to učinimo, istaknuta obilježja našega djela bit će naše „pokajanje i oproštenje“. Istaknuto obilježje našega djela prikazano je Danielom u devetom poglavlju, kada moli molitvu iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, tražeći oproštenje svojih grijeha i grijeha svojih otaca, dok ujedno priznaje da je hodio protivno Bogu još od razočaranja koje je označilo početak vremena odgode 18. srpnja 2020. On također mora priznati da je Bog hodio protivno njemu tijekom toga istog razdoblja. Daniel predstavlja one koji su prošli kroz sužanjstvo od „sedamdeset godina“, još od 18. srpnja 2020.

Sedamdeset godina simbol je „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset i šest. Knjiga Ljetopisa obavješćuje nas da je sedamdeset godina bilo razdoblje tijekom kojega će zemlja „uživati“ subote koje joj nije bilo dopušteno uživati zbog pobune drevnoga Izraela protiv saveza iz Levitskog zakonika dvadeset i pet.

Da se ispuni riječ Gospodnja izrečena na usta Jeremijina, dokle god zemlja ne nadoknadi svoje subote; za sve vrijeme dok je ležala opustošena, počivala je, da se navrší sedamdeset godina. 2 Ljetopisa 36,21.

Kao simbol proročanske „pustinje“, „tri i pol dana“ tijekom kojih su dva svjedoka iz jedanaestog poglavlja Otkrivenja ležala mrtva na ulici nakon 18. srpnja 2020. simbol su „sedamdeset godina“, a također i simbol „sedam vremena“. „Na svršetku dana“ simbol je završetka proročanskih dana koji su bili zapečaćeni u knjizi proroka Daniela.

Godine 1798. knjiga proroka Daniela bila je otpečaćena, i Daniel je stao na svoje mjesto, spreman ispuniti svoju svrhu.

„Kad Bog čovjeku povjeri poseban posao, on treba stajati na svome dijelu i mjestu kao što je činio Daniel, spreman odgovoriti na Božji poziv, spreman ispuniti Njegovu namjeru.“

Manuscript Releases, svezak 6, 108.

Dana 22. listopada 1844., u ispunjenju osmog poglavlja Daniela i četrnaestoga retka, knjiga proroka Daniela ponovno je stala na svoje mjesto. 1798. i 1844. predstavljaju završetak prve i druge srdžbe te stoga označuju kraj „sedam vremena“. „Svršetak dana“ u knjizi proroka Daniela simbol je završetka sužanjstva koje je prikazano izrazom „sedam vremena“. U četvrtom poglavlju Daniela, Nabukodonozor je živio kao zvijer dok je preko njega prolazilo „sedam vremena“. Na „svršetku dana“ njegovo su mu kraljevstvo i razum bili vraćeni.

A na svršetku onih dana ja, Nabukodonozor, podigoh oči svoje k nebu, i razum moj vrati mi se, te blagoslovih Svevišnjega i hvalih i slavih Onoga koji živi do vijeka, čija je vlast vlast vječna i čije je kraljevstvo od naraštaja do naraštaja. I svi stanovnici zemlje smatraju se kao ništa; i on postupa po volji svojoj s vojskom nebeskom i među stanovnicima zemaljskim; i nema nikoga tko bi zaustavio ruku njegovu ili mu rekao: Što to činiš? U isto vrijeme razum moj vrati mi se; i radi slave kraljevstva mogega vratiše mi se čast moja i sjaj moj; i savjetnici moji i velikaši moji potražiše me; i bijah utvrđen u kraljevstvu svojem, i preizvršno veličanstvo bi mi pridodano. Daniel 4:34–36.

Kraj vremena pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće prikazan je kao „svršetak dana“ te stoga predstavlja simbolični završetak „sedamdeset godina“, a također i „sedam vremena“. U to će vrijeme „pokajanje i oproštenje“ biti obilježja koja predstavljaju djelo onih koji su prethodno bili mrtvi na ulici koja prolazi dolinom mrtvih suhih kostiju.

Vidljivo obilježje djela pokajanja sto četrdeset i četiri tisuće prikazano je u devetom poglavlju Ezekijela kao „uzdisanje i vapaj“. Kada Božji narod prizna i odbaci svoje osobne grijehе, kada prizna da je ponavljao iste grijehе svojih otaca, kada ostavi po strani svoju oholost mišljenja i prizna da je hodio protivno Bogu, a također i da je On hodio protiv njih otkako je vrijeme odgode nastupilo 18. srpnja 2020., tada će se pokazati da imaju „deset puta“ više proročanske sile od svih ostalih koji se izjašnjavaju kao mudraci u kraljevstvu.

Proces pečaćenja započeo je oslobođanjem, a zatim obuzdavanjem islama. Taj proces završava kako je i započeo, kada islam ponovno bude pušten. On se pušta na kraju dana vremena pečaćenja, što je za Daniela bio Kirûv dekret koji je pozivao ljude da iziđu iz Babilona. Ondje, na kraju dana očišćenja, pri sudu nad „dekretom“ nedjeljnoga zakona u Sjedinjenim Državama, naći će se da vjerni posjeduju „deset puta više“ proročke sile.

„Dolazak Gospodnji odgađate predaleko. Vidjela sam da kasna kiša dolazi [iznenada kao] ponoćni poklik, i s deset puta većom silom.” Spalding and Magan, 5.

Razmatranje drugoga poglavlja Knjige proroka Daniela započet ćemo u sljedećem članku.

„To bijaše ponoćni poklik, koji je trebao dati silu poruci drugoga anđela. Anđeli su bili poslani s neba da probude obeshrabrene svete i priprave ih za veliko djelo koje je stajalo pred njima. Najdarovitiji ljudi nisu bili prvi koji su primili ovu poruku. Anđeli su bili poslani poniznima i odanima te ih potaknuli da podignu poklik: ‘Evo, Zaručnik dolazi; izađite mu u susret!’ Oni kojima je poklik bio povjeren požurili su se i, u sili Duha Svetoga, objavljivali poruku te probudili svoju obeshrabrenu braću. Ovo djelo nije počivalo na mudrosti i učenosti ljudi, nego na sili Božjoj, i Njegovi sveti, koji su čuli poklik, nisu mu se mogli oduprijeti. Najduhovniji su

prvi primili ovu poruku, a oni koji su prije predvodili u djelu bili su posljednji koji su je primili i pomogli pojačati poklik: ‘Evo, Zaručnik dolazi; izađite mu u susret!’“ Early Writings, 238.